రజనీకాంత్

– గొల్లపూడి మారుతీరావు

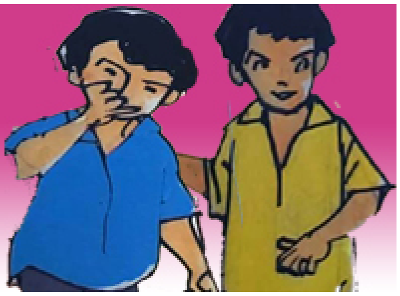

మారుతిరావుగారు వ్రాసిన రెండవ నవల ఇది.

రచనాకాలం: 1960

(ప్రారంభం)

జారిపోతున్న లాగూ ఓ చేత్తో ఎత్తి పట్టుకుంటూ వెనక్కి తిరిగి చూడకుండా రయ్యమని పరుగు తీశాను. అప్పటికే గంట ఆలస్యమయింది. తాతజీ హుక్కా గొట్టం నింపితే ఓ అర్ధణా ఇస్తానన్నాడు కాబట్టి సరిపోయింది కాని మా గ్యాంగు అంతట్లోనూ నేను చచ్చినా వెనకబడను. మా తాతాజీ కొన్నాళ్ళు మిలటరీలో పనిచేశాడు. అప్పట్లోనే ఎక్కడో హుక్కా గొట్టం కొనుక్కొచ్చాడు. నా ప్రాణం మీదికి. దాన్ని రెండు పూటలా నింపుతూ కూర్చోవాలి నేను. అయితే రెండు సార్లూ లంచం ముట్టడం మాట అలా వుంచండి. లంచం లేనిదే ఏ పనీ చెయ్యనని బాబాయికి తెలుసు.

ఇవాళ మేమంతా ఓ పెద్ద ఆట ఆడాలనుకున్నాం. కొన్నాళ్ళ క్రిందట వాళ్ళ బామ్మతో ఊరెళ్ళిపోయిన రాజిగాడు కూడా ఇవాళ వచ్చేశాడు. వస్తూ వస్తూ వాడో రంగు రంగుల కత్తి కొనుక్కొచ్చాడు. అది చూడగానే అసలు నేనే యీ ఆలోచన చెప్పింది రాజుగారూ. పరివారం ఆట ఆడదామని. సరేనంటే సరేనన్నారు అంతా. కాని యీ వెధవ హుక్కా గొట్టం ఇవాళ నాకు అడ్డొచ్చింది.

మరో గంటకి వీధిలో పడ్డాను. ఆలస్యమయితే నా కిచ్చిన రాజుపాత్ర పోతుంది కదా అని ఏడుపొచ్చేసింది. పరిగెత్తాను. కాని అక్కడికొచ్చేసరికి ఎవరూ కనిపించలేదు. అప్పుడే రహస్య స్థలానికి వెళ్ళిపోయారన్నమాట. మరి వెళ్ళినా ఆటలో ఛాన్సు ఇవ్వరు. కళ్ళు తుడుచుకుంటూ తాతాజీ హుక్కాని తిట్టుకుంటూ తిరిగి వచ్చేస్తున్నాను. మరెప్పుడు హుక్కా గొట్టం నింపకూడదనుకున్నాను.

అదే మైదానంలో దూరంగా ఓ కుర్రాడు కనిపించాడు. కాస్త ఉత్సాహం వచ్చింది. అటువేపు పరిగెత్తాను. పొడుగ్గా, సన్నగా, తెల్లగా వున్నాడు. కొత్తవాడిలా వున్నాడు. వాడిలో వాడే ఏదో అనుకుంటూ గోళీలు విసురుతున్నాడు.

"ఇది పీతాంబరం పందెం అబ్బాయ్. నేనిప్పుడే చెపుతున్నాను. నల్లగోళీనాది. రంగుల గోళీ పీతాంబరానిదీను" అంటూ నల్లగోళీ విసిరాడు. పీతాంబరం గోళీకి వెళ్ళి తగిలింది.

"హేయ్ గెల్చేశాను. ఇప్పుడు పీతాంబరం గాడి ఆట" అంటూ ఒక కన్ను మూసుకుని రంగుల గోలీని విసిరాడు. నల్లగోలీ పక్కకొచ్చి ఆగిపోయింది. దాన్ని తీసుకుని చూపుడు వేలుని పూరించి రంగుల గోలీకి ఠంగున మొట్టికాయ పెట్టాడు. పాపం గోలీ పక్కకి తుళ్ళిపోయింది.

ఇదంతా చూస్తూ నిలబడ్డాను నేను. వాడి మాటలు ఎలా వున్నా గోలీలు చాలా చాలా బావున్నాయి. మా దగ్గరివి మట్టివి. వీడి దగ్గర గాజుగోలీలు చాలా పెద్దవి. కొండ గచ్చకాయలంతవి వున్నాయి. చూస్తుంటే సంతోషం ఎక్కువయింది. లాగూను మరోసారి మీదికి లాక్కుని ముణుకుల మీద కూచున్నాను గోలీల్ని చూస్తు.

నన్ను చూడలేదు వాడు. చూసినా చూడనట్టు తన ఆట ఆడుకుపోతున్నాడు.

"ఈ గోలీలు ఎక్కడివిరా నీకు?"

"ఏయ్! ఆట మధ్యలో మాట్లాడకూడదని తెలీదూ నీకు? పో అవతలికి"

నాకు చర్రున కోపం వచ్చేసింది. ఇంకోణ్ణయితే చితకతన్నేసేవాడినే. కాని గోలీలు చూస్తూంటే నోరూరింది. మాట్లాడకుండా నిలబడ్డాను.

"నేనూ ఓ ఆట ఆడేదా?"

నా వేపు కొరకొరా చూశాడు వాడు. "వీల్లేదు" అన్నాడు గట్టిగా.

"నా దగ్గర పన్నెండు మట్టి గోలీలున్నాయ్. హేయ్" అన్నాను నోరూరిస్తూ.

"ఏవీ చూపించు"

వెంటనే గొంతికిలా కూచుని ఒక్కొక్కటే లెక్క పెడుతూ వొళ్ళో వేసుకున్నాను. పది మట్టిగోలీలు, రెండు తారువీను. చూస్తూంటే వాడికళ్ళు మెరిశాయ్.

"ఈ గోలీలన్నీ యిచ్చేస్తాను మరి నాకు ఆ రెండూ యిస్తావా?"

"పోరా వెధవా అంత తెలివి తక్కువ దద్దమ్మననుకున్నామేమిటి?"

"ఇవికాక మరో ఎఱ్ఱ గుఱ్ఱం ముక్క కూడా యిస్తాను" సిగిరెట్టు పెట్టి చీట్లతో ఆటలాడుకోవటం మా సరదాల్లో ఒహటి.

"ఏదీ చూపించు"

జిగాలున మెరిసిపోయే ఎఱ్ఱ గుఱ్ఱం ముక్కని తీశాను. "మా కళ్యాణం గాడు అరవై ముక్కలిస్తానన్నాడు తెలుసా. నేనే వద్దన్నాను" అన్నాను మళ్ళీ.

కాని వాడు చలించలేదు. "ఇవ్వను పో" అన్నాడు.

వాడు యివ్వనన్న కొద్దీ నాకు వాటి మీదకే దృష్టి పోయింది. చూస్తూ నిలబడ్డాను. మళ్ళీ ఆట ఆరంభించాడు.

"ఒక్కసారి నేను గోళీ విసిరేదా?"

"గోళీని ముట్టుకో. చెయ్యి విరిచెయ్యకపోతే అప్పుడను"

నాకు వాడిని మింగెయ్యాలన్నంత కోపం వచ్చింది.

"నేను నిన్ను తన్నేయగలను తెలుసా?" అన్నాను చేతులు పైకెత్తుతూ.

"ఏదీ తన్ను చూద్దాం?"

"నిముషంలో పడదోసేస్తాను"

"ఏదీ చెయ్యి"

"ఎందుకులే పిరికి జంతువ్వి నువ్వు"

"నువ్వే పిరికి జంతువ్వి"

"రెండు గోళీలుంటే డాబు చేద్దామనుకున్నావా?"

"నేనేం చెయ్యలేదు"

"నువ్వే చేస్తున్నావు"

"చెయ్యలేదు"

"చేస్తున్నావ్."

"లేదు."

"మా కిష్టిగాడితో చెప్పానంటే నిన్నెప్పుడూ యీ మైదానంలోకి రాకుండా చేసేయగలడు జాగ్రత్త"

"చెప్పయితే"

" ఆ గోళీలు యివ్వకపోతే చెప్పేస్తాను"

వాడి రెండు కాళ్ళమధ్యా వున్నాయి గోళీలు. వాడి మొహం చూస్తూ చుట్టూ తిప్పాను. ఇప్పుడు వాడివెనకన వున్నాయి గోళీలు.

"అడిగో కిష్టిగాడు" అనరిచాను. వాడు అటువేపు చూశాడు అంతే. రెండు గోళీలూ పట్టుకుని వుడాయించాను.

రెండు ఫర్లాంగులవరకూ వెనక్కి తిరిగి చూడలేదు. సందు మలుపులో ఆగి చూసేసరికి వాడు అప్పుడే నా దగ్గరికి వచ్చేశాడు. దగ్గరున్న కాలువ బొరియలో రెండు గోళీలని దాచేసి పక్కన ఉమ్మేశాను. ఉమ్మి వేస్తే ఎవ్వరూ ముట్టుకోరని మా భగం చెప్పాడు. తర్వాత ధీమాగా వాడి కెదురుగ్గా నిలబడ్డాను.

వాడు ఎగవూపిరిలో పరిగెత్తుకొచ్చి నా చొక్కా పట్టుకున్నాడు.

"ఏవీ నా గోళీలు?"

"ఎవడిక్కావాలి వెధవ గోళీలు. రోడ్డుమీదికి విసిరేశాను"

"ఎక్కడ విసిరానో తీసుకురా"

"నాకేం పట్టింది. మొదట చొక్కా వొదులు"

"గోళీలిచ్చేవరకూ వదలను"

"చివరిసారిగా చెపుతున్నానబ్బాయ్ చొక్కా వదలకపోతే బుర్రపగిలిపోతుంది"

"చూద్దాంలే ఆ తమాషా"

"మూడంకెలు లెక్కపెడతాను. మూడు అనే సరికి వదలకపోతే చూడు ఏం చేస్తానో."

"సరే, కానియ్"

"ఒకటి"

వదల్లేదు వాడు.

"రెండు"

ఇంకా వదల్లేదు.

"ము...ము...మూడు" అంటూ వాడిమీద కలియబడ్డాను. ఇద్దరం కొట్టుకున్నాం. రక్కుకున్నాం. తిట్టుకున్నాం, నేలమీద దొర్లాం. చివరకి నా లాల్చీ వాడు చింపేశాడు. వాడి బనీను ముక్కలు ముక్కలు చేసేశాను నేను.

చివరికి నా పిక్క మీద కూర్చున్నాడు వాడు. కూర్చుని అరిచాడు.

"చిత్తు అను"

"నేను అనను"

"అనకపోతే వదలను"

ముక్కులోంచి రక్తం కారుతోంది నాకు. ముడుకు చిప్పలు గీసుకుపోయి రక్తం చిమ్ముతున్నాయి. ఏడుపు వచ్చి ఏడ్చేశాను. వాడికి జాలివేసినట్టుంది. నన్ను వదిలేసి "పో" అన్నాడు.

చిరిగిన లాల్చీ సరిచేసుకుని వాడివేపు కొరకొరా చూస్తూ యింటివేపు పరిగెత్తాను.

వెనకనుంచి అరిచాడు.

"నా గోళీలివ్వడం మరిచిపోకురా వెధవా మళ్ళీ కనిపిస్తే తన్నెయ్యగలను."

2

సాయంకాల హుక్కా గొట్టం నింపుతూ మెల్లిగా తాతాజీతో అన్నాను.

"నువ్వు నాకిక అర్ధణా యివ్వక్కర్లేదు బాబాయ్ ఎప్పటికీను"

కూర్చున్నవాడల్లా యిది వినడం తోటే తుళ్ళిపడి యిటూవేపు తిరిగి "నిజంగా" అన్నాడు.

"నిజం..నీ తోడు"

ఇంకే ఒట్టూ వేసినా బాబాయి నమ్మడుగాని తనమీద వేస్తే పూర్తిగా నమ్ముతాడు. ఇది నేను చాలా రోజుల క్రిందటే కనిపెట్టేశాను.

ఇప్పుడీ మాట వినగానే పొంగిపోతూ "రోజుకి అణా చొప్పున నెలకి రెండు రూపాయల ఖర్చు ఎలాగురా భగవంతుడా అనుకున్నాను. నాకు తెల్సురా గోపూ నువ్వు చాలా మంచివాడివి" అన్నాడు.

కాస్త హుషారుగా వున్నప్పుడెప్పుడూ యీ పొగడ్తలు నాకు దక్కుతూనే వుంటాయి. కాకపోతే యివాళ నల్లమందు కాస్త హెచ్చు మోతాదులో పడివుంటుంది. అందుచేత బాబాయి మాటలకి పొంగిపోకుండా "అది సరే బాబాయ్ చిన్న సహాయం చేసి పెట్టాలి నాకు" అన్నాను.

"ఏం చెయాలో చెప్పు. నీ మాటకి తిరుగు చెప్పను" అన్నాడు.

"మరేం లేదు బాబాయ్. ఒక కుర్రాణ్ణి చితగ్గొట్టాలి" అన్నాను.

ఆశ్చర్యపోయాడు తాతాజీ.

"అదేమిట్రా?"

"అదంతే బాబాయ్. నీకు తెలియదు. ఏం? చేస్తావా?"

ఆయనకేదో అనుమానం కలిగింది. నుదురు ముడతలు పడింది. నావేపు తిరిగి "అబ్బాయ్ పొద్దున్న వేసుకున్న లాగూ, చొక్కా యివేనా?" అన్నాడు నా బట్టలవేపు చూస్తూ.

తలమీద పిడుగు పడ్డట్టు గాభరాపడిపోయాను. "ఇవే బాబాయి" అన్నాను బితుకు బితుకులాడుతూ.

"నా కళ్ళు కప్పలేవురా నువ్వు తీసుకురా ఆ బట్టలు ఎక్కడ పెట్టావో" అనరిచాడు.

నేను చేసేదిలేక లేచాను. అతనితో యిక వాదించి లాభంలేదని నాకు తెలుసు. నేనటుపోగానే నవ్వుకుని "ఏదో మకిలి పనిచేశాడు అల్లరి వెధవ" అనుకోవడం వినిపించింది.

సగం చచ్చిన ప్రాణంతో ప్రొద్దుట గోలీలబ్బాయి చింపేసిన లాగూ, చొక్కా తీసుకొచ్చి అతనిముందు పడేశాను. వాటిని ఎత్తి పట్టుకు చూశాడు బాబాయి. చిరిగిపోయి, మట్టి పేరుకుపోయి, పీలికలయిన చొక్కా లాగూనీ చూసి, జంతువుని చూసినట్టు చూశాడు నావేపు.

"ఈ వూళ్ళో నిన్ను మించినవాడు ఎవడు వచ్చాడురా?" అన్నాడు కళ్ళు పెద్దవి చేసి.

నేను తలవొంచుకున్నాను. అంతవరకూ అక్కడ నన్ను మించిన యోధుడు లేడన్న పేరు వుంది.

"సరే పద. ఇంతగా నిన్ను కొట్టినవాడి పని పడతాను" అని ఒంటికాలిమీద లేచాడు.

"పద బాబాయ్" అన్నాను అతను చూడకుండా రెండు పొగాకు కాడలు లాగూలో కుక్కుకుంటూ.

గోళీలబ్బాయి కోసం వెదుక్కుంటూ మైదానం వరకూ వచ్చాం. ప్రొద్దుటవున్న చోటే ఆడుతూ కనిపించాడు. నన్ను చూడగానే నవ్వి "ఏరా పిరికీ గోళీలు తెచ్చావా? ప్రొద్దుట గట్టిగా దెబ్బలు తగిలాయేమిటి?" అన్నాడు.

నేను జవాబు చెప్పేలోగానే బాబాయి తొందరగా వచ్చి వాడి భుజాలు విరిచి పట్టుకున్నాడు. చేసేదేమీలేక ఏడ్చాడు గోళీలబ్బాయి.

కాసేపయ్యాక వాణ్ణి వదిలేస్తూ "ఇక రారా యింటికి నేను లేకపోవడం చూసి మళ్ళీ నాలుగు తగలనిస్తాడు" అన్నాడు బాబాయి నాతో.

"నేను వస్తాను బాబాయ్ వెళ్ళు" అన్నాను.

ఏదో నన్ను తిడుతూ, గొణుక్కుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

వాడు ఏడుస్తూ రాతి చపటామీద కూచున్నాడు. నాకు వాణ్ణి చూస్తూంటే జాలేసింది. వెళ్ళి వాడికి ఎదురుగా కూర్చున్నాను.

"మరి నన్నెప్పుడూ కొట్టవు కద?" మెల్లిగా అడిగాను.

వాడు చురచురా నా వేపు చూశాడు. కొట్టేసేవాడే. కానీ మా బాబాయికి జడిసి వూరుకున్నాడు.

"పో గాడిదా నాతో మాట్లాడకు" అన్నాడు.

పొద్దుట దెబ్బలాటలో వాడికీ దెబ్బలు తగిలాయి. మోచేతికి ఇంకా రక్తం కారుతోంది.

"మోచేయి చూడు రక్తం ఎలా కారుతోందో"

చూశాడు. నేలమీది మట్టి తీసి రాళ్ళు దులిపేసి మెత్తటి యిసక గాయం మీద పోసుకున్నాడు. వాడి పనులన్నీ నాకు ఆశ్చర్యంగా కనిపించాయి. నా వేపు చూడకుండా పక్కకి తిరిగి కూచున్నాడు వాడు.

"ఊరుకో గోళీలబ్బాయి. ఏడవకు"

"గోళీలబ్బాయేమిటి? నాకు పేరుంది"

"ఏమిటది?"

"నేను చెప్పను"

"మనిద్దరం స్నేహితులుగా వుందామా?"

"ఉహూ."

"మరి నీ గోళీలు నీకిచ్చేస్తాను"

"ఉహూ."

"ఎర్రగుర్రం ముక్క యిస్తానుగా?"

"అయినా వద్దు"

"రెండు మట్టిగోళీలిస్తాను"

"నీతో మాట్లాడ్డం నాకసహ్యం" అని చీదరించుకున్నాడు.

నాకు కోపం వచ్చేసింది. ఒక్క ఊపున వాడి చొక్కా పట్టుకున్నాను.

"ఇదిగో గోళీలబ్బాయి నాతో స్నేహం చేస్తావా లేదా?"

చటుక్కున చొక్కా వదిలించుకున్నాడు.

"నే చెయ్యను పో."

వెంటనే మైదానానికి అడ్డంగా పరిగెడుతూ అరిచాను.

"అయితే మా బాబాయిని పిలుస్తానుండు. మళ్ళీ కొట్టావని చెప్తాను" అని పరిగెత్తాడు.

"ఒరే అబద్ధాల కోరూ యిటు చూడు" అనరిచాడు వెనకనుంచి వాడు. కానీ నేను వినిపించుకోకుండా పరిగెత్తాను. రెండు మూడు వీధి మలుపులు తిరిగానో లేదో అడ్డుత్రోవన పరిగెత్తుకువచ్చి నన్ను మెడపట్టుకు ఆపాడు గోళీలబ్బాయి.

"ఒరే లుచ్చా నే చెప్పేది వినిపించుకోరా."

"వినిపించుకోను. ముందు చెప్పు. నాతో స్నేహంగా ఉంటావా?" ముక్కుతూ మూలిగాడు 'ఊ' అని. నేను పొంగిపోయాను.

"నాతో రా" అన్నాను ముందుకి నడుస్తూ.

"ఎక్కడికి?"

"చెప్తాగా."

ఇద్దరం నడిచాము. వాడి చెయ్యి పట్టుకు ప్రొద్దుట గోళీలు దాచిన చోటికి తీసుకొచ్చాను.

"ఆ కన్నంలో ఏమున్నాయో చూడు."

చూశాడు వాడు 'గోళీలు' అనరిచాడు. చటుక్కున అందుకోబోయాడు.

"వాటిని ముట్టుకోకు. ప్రమాదం" అనరిచాను.

వాడు తుళ్ళిపడి వెనక్కు ఒక్కడుగు వేశాడు. 'ఏం' అన్నాడు తెల్లబోతూ.

"ఆ మాత్రం తెలీదూ దాచిన వస్తువు ఎదురుగుండా పోయి తీసుకుంటే పీడ చుట్టుకొంటుంది. వెనక్కి తిరిగి కళ్ళు మూసుకుని యిలా ఎడమచేత్తో తియ్యాలి. అప్పుడు మనకేం బాధవుండదు" అంటూ వాటిని తీశాను. వాడు విరోధంగా చూశాడు.

"ఇంద నీ గోళీలు"

"తే" అని తీసుకుని ఒక్కసారి గలగాలాడించి జేబులో పడేసుకున్నాడు. వాడికెందుకిచ్చేశానా అనిపించింది.

"నాకొకటి యివ్వవూ?"

"ఈసారి దెయ్యం బిలంలో దొరికినప్పుడు యిస్తాలే"

"దెయ్యం బిలం ఏమిటి?"

అటూ యిటూ చూశాడు వాడు 'ఎవరితో చెప్పవు కదా!'

'ఊహూ."

"మరి నాకేవిస్తావ్?"

ఏమిటివ్వాలో తెలీక అటూ యిటూ చూశాను. వెంటనే జేబులోకి చెయ్యిపోనిచ్చి అగ్గిపెట్టి తీశాను.

"ఇదిగో, దారం కట్టి వుంచాను. చచ్చిన తూనీగ. భలే రంగుల్తో వుందిలే. యిదిస్తాను."

"అచ్చంగా?"

"ఓ"

బ్రహ్మానంద పడిపోయాడు.

"అయితే నీకింకా చాలా చూపెట్తాను"

"ఎక్కడున్నాయవి?"

"ఇప్పుడు చెప్పను. ఇలా రోడ్డుమీద చెప్పకూడదు. గాలి వీచని చోట చెపితే రహస్యం బయట పడదు."

"అయితే నువ్వు చూపించే చోట గాలి ఉండదేమిటి?"

"ఉన్నా యిలా వీచదు. చూస్తావుగా?"

"ఎప్పుడు వెళ్దాం"

"నే తర్వాత చెప్తాలే"

వాడితో స్నేహం నాకు చాలా సరదా ఇచ్చింది. అగ్గిపెట్ట నల్ల లాగూలో దోపుకున్నాడు.

"ఉండు. రెండు మట్టిగోళీలు కూడా ఇస్తాను" అని తీసి యిచ్చాను. అవీ జేబులో పడేసుకున్నాడు.

"పొద్దుట బాబాయిచ్చిన అర్ధణా వుంది. ఏవైనా కొనుక్కుందామా?"

"ఏమిటి కొందాం?"

"నువ్వే చెప్పు"

"తుమ్మబంక కొందామా?"

"ఛ! అదెందుకూ?"

"తింటే ఎంతబావుంటుందో తెలుసా? నువ్వెప్పుడన్నాతిన్నావా?"

"లేదు."

"మరయితే నేను రుచిచూపిస్తాను. నానపెట్టి తినాలి."

నాకు నచ్చలేదు యీ పద్ధతి.

"మరేదయినా చెప్పు"

"గాలిపడగ కొను"

"భలే బాగుంది నీ ఆలోచన. పద"

"ఆగు, మరి దారపు వుండ?"

"దానికేం? మా బాబాయి కుట్టుడు దారం వుందిగా? అది తెచ్చేస్తాను."

"సరే...పద"

ఇద్దరం బజారుకి వెళ్ళిగాలి పడగ కొన్నాం.

"దీన్నెప్పుడు ఎగర వేద్దాం?

"రాత్రి సరిగ్గా పదకొండు గంటలకి"

నేను భయపడ్డాను. "అర్ధరాత్రప్పుడా?"

"ఏం? భయమా? వెన్నెల వుంటుందిగా?"

"ఉంటుందిలే. కాని భయం వేయదు దెయ్యాలూ అవీ ఉంటాయని మా కిష్టిగాడు చెప్పాడు"

"ఏడిశాడు, మొగాళ్ళకి మనకి భయం ఎందుకురా? నాతోరా. మూడురోజుల్లో అవన్నీ ఎగరగొట్టేస్తాను"

నా కళ్లకి వాడో పెద్ద వీరుడిలాగ కనిపించాడు.

"అయితే అంతవరకూ దీన్నెక్కడ దాచాలి?"

"నా దగ్గర ఉంచుతానులే. మాబామ్మకి ఒక కన్ను కనిపించదు. రెండో కన్నుకి చత్వారం"

"సరే, మీ యిల్లు చూసి వస్తాను పద"

ఇద్దరం ఎన్నో కబుర్లు చెప్పుకుంటూ నడిచాము. సముద్రం పక్కన గుడిసె దగ్గరికి తీసుకు వచ్చి "ఇదే మా యిల్లు" అన్నాడు.

"మీరు బీదవాళ్ళన్నమాట."

"ఊ"

"అయితే మరెప్పుడూ నీ చొక్కా చింపనులే" అన్నాను.

"సరే రాత్రి కలుద్దాం. సరిగ్గా పదిన్నర గంటలకి మీ యింటి కిటికీ దగ్గర పిల్లి అరుపు అరుస్తాను. నువ్వు రెడీగా వుండు. పారిపోదాం" అన్నాడు.

"సరే" అన్నాను. వాడు లోనికి వెళ్ళిపోయేటప్పుడు పిలిచాడు.

"నీ పేరేమిటన్నావ్?"

"రాత్రి చెప్తాలే. అందాకా 'రజీ' అని పిలువు.

నేను యింటివేపు నడిచాను. అప్పటికే బాగా చీకటి పడిపోయింది. ఇవాళ ఎవరో గొప్పవాణ్ణి కలుసుకున్నట్టు పొంగిపోయాను. 'రజీ' విషయం చెపితే మా వాళ్ళంతా 'గుమ్' అయిపోతారు అనుకుంటూ నడిచాను. ఇంటిదగ్గరికి వచ్చాక జేబులోంచి పొడవుపాటి గుడ్డ తీసి కాలిబొటన వ్రేలికి చుట్టుకున్నాను. కాలు బెక్కుతూ యింట్లోకి వచ్చాను.

"ఏరా యింత ఆలస్యంగా వచ్చావ్?" అని ఉరిమాడు బాబాయ్.

"కాలు రాయికి తగిలి పడిపోయాను బాబాయ్. సాయిబు చేత కట్టు కట్టించుకు వచ్చేసరికి ఆలశ్యమయిపోయింది" అంటూ ఇంట్లోకి దూరిపోయాను.

(కొనసాగింపు వచ్చే నెలలో)

Post your comments